

Ratamestarin lausunto

- Hyvä on hiihtäjän hiihdellä,
kun hanki on hohtava alla,
kun taivas kirkasna kaareutuu -
mut hauskempi hiihtää, kun ruskavi puu,
tuul' ulvovi, polku on ummessa
ja tuisku on taivahalla.

- Anteeksi herra ratamestari. Nyt on kyse ratamestarin lausunnosta, ei lausunnasta.

- Mutta kun minä niin tykkää lausunnasta.

- Mielenkiintoista, mutta nyt pitää kertoa jotain Nenänvalkaisusta.

- Ai jaa, selvä. Lapsuuteni oli kaikin puolin varsin epäonnistunut ja keski-iässä elämäni muuttui entistä ankeammaksi. Ja nyt vanhuuden kynnyksellä kaikki on kääntynyt huonompaan suuntaan. En tiedä, ketä tästä kaikesta syyttäisin, mutta...

- Anteeksi herra ratamestari, tuokaan ei kuulosta lausunnolta, ainakaan sellaiselta lausunnolta, joka liittyy tulevan Nenänvalkaisun maastoon ja rataan.

- Ei vai. Ajattelin lähteä tarpeeksi kaukaa, jotta taustat tulisivat selväksi.

- Varmaan mielenkiintoista, mutta ei relevanttia tässä yhteydessä. Kertokaa jotain kisamaastosta.

- No olkoon, pääasiassa muutamaa poikkeuksia lukuun ottamatta tyypillistä suomalaista maastoa. Metsä alkaa siitä ensimmäisten puiden kohdalta ja pellon tuntee siitä, että siellä menee puimuri. Tämän tosin kaikki varmaan tietävätkin.

- Olet oikeassa, mutta luonnehdi maastoa hieman tarkemmin, onko se helppokulkuinen, mäkinen, polkurikas, soinen vai millainen?

- Yhdellä sanalla sanottuna hikinen.

- Selvä, entä sitten radat ja rastit?

- Radat alkavat suunnilleen K-paikalta, punavalkoiset rastit on ripoteltu pisin metsiä ja yksi on pellon kulmassa. Kova homma, kun ne pitäisi kisan jälkeen löytää ja tuoda pois. Eikös tämä jo riitä?

- Jotain pientä vielä, jos mahdollista.

- Viime tiistaina auton vasen etulyhty meni rikki eli vioittui.

- Jaa.

- Saanko lausua tähän loppuun jotain. Minä niin tykkään lausunnasta.

- Olkoon menneeksi.

- Hyvä on hiihtäjän hiihdellä,
kun ystävä häll' on myötä,
kun latu on aukaistu edessään -
mut parempi hiihdellä yksinään,
tiens' itse aukaista itselleen
ja yksin uhmata yötä.